

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൭ | ഫൻറവു ഇടവം | ലക്കം ൫

അയിരൂർ സുറിയാനി യുവജനസംഘത്തിന്റെ വാർഷിക
യോഗത്തിൽ ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി. എ.

എൽ. ടി. അപർകർ വായിച്ചു

പ്രസംഗം (തുടർച്ച)

സുറിയാനി സഭയുടെ ഏതൽക്കാലാവസരമായ സംബന്ധിച്ചു
ഏതാനും വിമർശങ്ങൾ.

തത്വങ്ങളുടെ ബോധവും വിധികളുടെ അനുഷ്ഠാനവും ഒന്നു
പോലെ ആവശ്യങ്ങളാണെന്നുള്ള ബോധാനിമത്തമാണ്, ചെ
മ്മാച്ചന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം പരമമെ സിദ്ധാരിയിൽ പൂർത്തിയാ
കണമെന്നും, വിദ്യാഗ്രഹങ്ങളുടെ ആഭ്യുക്തം പുരോഹിതാധിന
മായിരിക്കണമെന്നും, ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. മാർ ദീവ
ന്നാസ്പോസു സിദ്ധാരിയെ സംബന്ധിച്ചു ഇതു നവുത്തിയായി
രിക്കണമെന്നും, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സിദ്ധാരി-മാർ ദീവന്നാ
സ്പോസു സിദ്ധാരിയെപ്പോലെ തന്നെ ഗൗരവമായ കൃത്യത്തെ
നിർവ്വഹിച്ചാൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു സിദ്ധാരി-ഇപ്പോഴും
പുരോഹിതാഭ്യുക്തം കൂടാതെ നടക്കുന്നു എന്നിവിടെ അനുശോ
ചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്പോസു സിദ്ധാരിക്ക് പുരോ
ഹിതാഭ്യുക്തം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള നായങ്ങൾ മാർ ഗ്രീ
ഗോറിയോസു സിദ്ധാരികൾ യോജിക്കുന്നതാണെന്നും; മാർ ഗ്രീ
ഗോറിയോസു സിദ്ധാരികൾ പുരോഹിതാഭ്യുക്തം ഉണ്ടായിരി
കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും, ഉള്ള എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങ
ളെ ഞാൻ ഇവിടെ തുറന്നു പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മാർ ഗ്രീ
ഗോറിയോസു സിദ്ധാരിയുടെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ മിസ്റ്റർ വേ
ദാന്ത്യ ബി. എ. എൽ. റവി. അപർകർ എന്നീ പരിചയമില്ല,
അദ്ദേഹം ഒരു യോഗനാണെന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളതു. എന്നാൽ എ
വിടെയെങ്കിലും കാണപ്പെടുന്ന യോഗതാഴെങ്ങളെ ഒക്കെ സംഗ്ര
ഹിപ്പാനും സഹജിപ്പാനുമുള്ള ധനബലവും പ്രവേശനം സൗ
കര്യവും നിർബ്ബനമായ സുറിയാനി സഭയായത്തിനില്ല.

ഒരു അദ്ധ്യക്ഷൻ അല്ലെങ്കിൽ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ എന്ന
നിലയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവിതത്തെ എത്ര കണ്ടു ഭേദപ്പെടുന്നു

വാൻ ഒരുവന്നു കഴിയുമെന്നു അറിവുള്ള എല്ലാവരും, നമ്മുടെ നിത്യദൃഷ്ടിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുവാൻ മാത്രം നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സ്തുതികളിൽ സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ മുക്തി പനമാവിനെ ബഹുമാനിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്ത യോഗ്യന്മാർക്കു കത്തുതാനല്ലെന്നത്, മഹാ വലിയ ഒരു അപകടമാണെന്നു സങ്കടപ്പെടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു സിമ്മനാരിയുടെ ആഭ്യുക്തം ഒരു പുരോഹിതൻ അധീനപ്പെടുത്തേണ്ടതുതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു വിദ്യാഗൃഹത്തിന്റെ ആഭ്യുക്തം വഹിക്കുക പാടില്ല, സൗകര്യം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഒരു പുരോഹിതനെ സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുക ഇപ്പോൾ അസാധ്യമാണെന്നാണു. സുറിയാനി പുരോഹിതന്മാരെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കാൾ ദ്രവ്യപരിചരമുള്ള സമുദായ പ്രധാനന്മാർ വിധിക്കുന്നതെങ്കിൽ" മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു സിമ്മനാരിയുടെ പ്രധാനാഭ്യൂപകത്വാ ഒരു സുറിയാനികാരനായ അഭ്യൂപകന് ന്യായമായി നൽകപ്പെടേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഗ്രിഗോറിയോസു സിമ്മനാരി ഭാരവാഹികൾ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ട്. ഒരു പ്രധാനാഭ്യൂപകനാകത്തക്ക യോഗ്യതകൾ തികഞ്ഞ സുറിയാനികാർ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു സിമ്മനാരിയിൽ തന്നെ ഉണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന സമിതിക്ക് ആസന്നഭാവവിധിയിൽ സമുദായനേതാക്കന്മാരായി ഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിദ്യാത്മികൾ വിമതസഹമാരാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാൻ ഇടയാകുന്നതു—ഇടയാകുന്നതു—കാലവേലാതന്നെ.

സുറിയാനിസഭയിൽ ഈശ്വരഭക്തിയെ വളർത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്ന ആളിന്റെ മനസ്സിൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ ദേഹവിരോധം പരിഹാരമില്ലാത്ത ഒരു സങ്കടമാണു എന്നും, ഇനിമേൽ ഈശ്വരഭക്തി സാമർത്ഥ്യമായി നാം ആശ്രയിക്കേണ്ടതു വിദ്യാശാലാ ഭരണ പരിഷ്കാരത്തെ ആകുന്നു എന്നും, ഉള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മനുഷ്യബുദ്ധി പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ എന്നു ഞാൻ കഴിഞ്ഞ വത്സരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണു, ഈ പ്രാവശ്യവും പാഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. വിസ്മായമായ ദൈവബുദ്ധിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന യോഗ്യതയെക്കുറിച്ച് പരിശോധന അഭിപ്രായം പാലുന്നതിന്നു അല്പനായ മനുഷ്യനു എങ്ങനെ ശക്തനാകും. കോട്ടയം സമേളന കാലത്തിൽ ഈ കേരളത്തിൽ ഒരുവന്മാരെന്നു ഉറപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇപ്പോഴും പലരും ഒരുവെള അത്ര ഗണിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ആയ ഒരു മാറ്റം സുറിയാനിസമുദായത്തിന്നു ഈശ്വരഭക്തി പ്രവർദ്ധമായ ഒരു മാറ്റം—നമുക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

തിരുവല്ലാ തിരുമൂലവിലസം മഠത്തിൽ നടന്നതായ വിദ്യാ

ത്തി സമ്മേളനത്തെ ഒരു നിസ്സാര സംഗതിയായിട്ടല്ല ഞാൻ ഗ
 ണിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സമുദായത്തെ മുഴുവനും ക്രമേണ ദൈവദ
 ക്തികൊണ്ടു പുളിപ്പിക്കുന്നതിനു വീഴ്ച നിറഞ്ഞ പുളിച്ച മാവായ
 ഇതു വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനം പരിണമിക്കാമെന്നതാണ്. വിദ്യാ
 ഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച അംഗങ്ങളാണ്, ഓരോ സമുദായത്തിലും നേ
 താകുമായി പരിണമിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതു സംശയമില്ലാത്തതു
 തന്നെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം സാ
 ധാരണമായി പ്രോത്സാഹനം യോഗ്യമാകട്ടെ ഇന്നങ്ങി വന്ന
 തു നിമിത്തം, വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച ആളുകൾ സമുദായ സ്നേഹമി
 ല്ലാത്തവരായിരുന്ന സങ്കടാവസ്ഥയുടെ ദോഷങ്ങൾ ഇന്നും മുഴുവ
 നായി അനുഭവിച്ചു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. നേതാക്കൾ—അന്യന്മാർക്കു
 ദ്രഷ്ടാന്തി ഭൂതന്മാരായിരിക്കേണ്ട ആളുകൾ—സ്വയം സമുദായപ്രതി
 ഭൂലപ്രവർത്തകന്മാരായി ഭവിക്കുന്നതായാൽ ഫലിക്കുന്ന വിനാശം
 ഘോരമായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. മാർ ദിവന്നാസ്പോസു മെത്രാപ്പോലീ
 ത്താ തിരുമനസ്സിലെ പരിശുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യ ഫലമാ
 യും—മാർ ദിവന്നാസ്പോസു സിമ്മനാരി, ഇടവകപത്രിക എന്നി
 തുക്കളുടെ ഭിന്നപ്രകാരങ്ങളിലുള്ള പ്രവസായഫലങ്ങളായും—വി
 ദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സമുദായാംഗങ്ങൾ സമുദായസ്നേഹം ഉ
 ള്ളവരായി പരിണമിക്കുന്നുള്ള ഒരു ശുഭപ്രാരംഭം അടിസ്ഥാന
 പ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും, പാശ്ചാത്യ മതോപദേശങ്ങളുടെ ഒ
 രു മധുരമ പലരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നു, ശേഷി
 ച്ചിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അന്തർദ്ദോഷത്തെ ഹനനം ചെയ്യുന്നതിനു വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള യുവജനങ്ങളാൽ പ്രാരം
 ഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പ്രവസായത്തെപ്പോലെ കണങ്ങളായ പല
 കാരങ്ങൾ വേറെ ഉണ്ടാകാനില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വിദ്യാ
 ര്ത്ഥിസമ്മേളനവിഷയം ഒരു സമുദായകാര്യാമായി ഗണിക്കപ്പെടാ
 ക്കു ഗൗരവമുള്ളതായി ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നത്. ന
 വന്നെങ്ങളായ പാശ്ചാത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ പഠിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രിച്ച്
 ിച്ച് സഭയിലും മറ്റു പ്രോത്സാഹന സഭകളിലുംപെട്ട മറ്റു വിദ്യാ
 ന്മാരായ പണ്ഡിതപ്രൗഢന്മാരാൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന
 യുവജനങ്ങൾ, സുറിയാനിസമുദായത്തിന്നു ഉപദേശങ്ങളെ ബഹു
 മാനിക്കുന്നവരായി കാണുന്നപക്ഷം, സമുദായ ഭാവി അപകടത്തി
 ലല്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താമെന്നുള്ളതു എല്ലാവരിലും ഉപരിയായുഗ്ര
 ണം. സുറിയാനിസമുദായ വിശ്വാസങ്ങൾ കേവലം മൂഢോചിതങ്ങ
 ലുണെന്നുള്ള ഇതരസമുദായകാരുടെ അഗ്നിസ്രൂതങ്ങളെ സഹിക്കുന്ന
 തിനു നമ്മുടെ സാധാരണമേൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാവുമെന്നുള്ളതു്
 ഒരു ഗുണം, ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ
 മേൽ മതകാര്യം പ്രധാനമായി ഒരു സമ്മേളനം പ്രതിവഷം

ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ, വഷത്തോറും പാർക്കുകൾ ജയിക്കാനിടയുള്ള എല്ലാവരും അതിനോടു സംബന്ധിക്കുന്നതിന്നു തന്നിമിത്തം ആ വരുടെ ആലോചനാബലത്തിന്റെയും സ്വാധീന ശക്തിയുടെയും ഒരംശം സമുദായപര പോഷണത്തിന്നു ഉപയോഗപ്പെടാൻ ഇടയാക്കുമെന്നുള്ളതു രണ്ടാമത്തൊരു ഗുണം. സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ഇരുപറഭക്തി കായ്ക്കത്തക്കവിധിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു പരമാഹുദകരമായ കൃത്യതാകുന്നു ഉത്സാഹവാന്മാരായ നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരിക്കുന്ന സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം.

നാനാമുഖങ്ങളായും സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ നാനാ ശാഖകളിലായും അന്യോന്യ സംബന്ധമില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന സമാഗ്ഗസംബന്ധമായും മതസംബന്ധമായും ഉള്ള എല്ലാവ്യവസ്ഥകളെയും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന്നും അതുകൂടെ ഓരോന്നിന്റെയും പ്രാധാന്യത്തിന്നു അതിനു കറിക്കുന്നതിന്നും വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനത്തെ സമുദായപ്രധാനമാർ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതു കൊള്ളാം. കാലാനുസരണമായ ലഘുലേഖകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ചുമതലയുള്ള ലഘുലേഖകളുടെ കൃത്യതയെന്ന വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനത്തിൽ ലയിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. പ്രസംഗനോട്ടുകൾ, വേദപുസ്തകാംശപ്രാഖ്യാനങ്ങൾ എന്നിതു കൂടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നു സമ്മേളനകമ്മിറ്റിയും, കാലാനുകൂലങ്ങളായ ഓരോ പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഹാക്ടറുകൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ലഘുലേഖകളുടെയും വേറെ വേറെ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ അവസര പരിഷ്കരികപ്പെടാവുന്നതു തന്നെ.

കേവലം മതകായ്കളാതെ ദേഹരക്ഷയെയോ നഗര ശുചീകരണത്തെയോ കഷ്ടപ്പെത്തിയെയോ സംബന്ധിക്കുന്ന പത്രങ്ങളും സമ്മേളനകമ്മിറ്റികാർ അപ്പഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ പല അംശങ്ങളിലായി ഉള്ളവർക്കു വരുന്ന വായനശാലകളേയും സമ്മേളനകമ്മിറ്റി സാരക്കിച്ചുപോരേണ്ടതത്രെ. മനുഷ്യലോകവും അന്യ ജീവിലോകവും തമ്മിലുള്ള ഒരു പ്രധാന പുത്രാസം സ്വാഭാപ്രായങ്ങളെ അന്യോന്യം അറിയിക്കുന്നതിന്നു മനുഷ്യക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ളതും അന്യപ്രാണികൾക്കു ആ ശക്തിയില്ലെന്നുള്ളതും ആണു. മനുഷ്യജാതികൾക്കും അധീനമായിരിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ടാഭിപ്രായ പ്രകടനശക്തിയെ സ്വരംഗ്നാനത്തിങ്കലായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കഴിവാണു്, മനുഷ്യാന മനുഷ്യാനാകിത്തീർത്തിരിക്കുന്നതു്. ആയതിനാൽ ഓരോ പ്രത്യേകകായ്ക സംബന്ധിച്ച ആളുകൾ യോഗം കൂടുന്നതും അന്യോന്യം അഭിപ്രായം കൈമാറും ചെയ്യുന്നതും ഏതായാ വിശിഷ്ടരമാകുന്നു എന്നുള്ളതിലേക്കു യാതൊരു സാധ

യവുമില്ല. എന്നാൽ ചില സമയങ്ങളിൽ പ്രാസംഗികന്റെ വാക്യം മറ്റു ചാതുര്യങ്ങളും നിമിത്തം കേൾവികൾ ന്യായത്തിൽ കവിഞ്ഞു മറഞ്ഞു പോവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും ആയതിനാൽ പ്രാസംഗികന്റെ പ്രത്യക്ഷസാഹചര്യം കൂടാതെ പുസ്തകങ്ങൾ മാറ്റമായി വരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളാണു ശരിയായ ഫലത്തെ ചെയ്യുന്നതു എന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ഇതിലും വളരെ വസ്തുവുമുണ്ട്. ഒരു പുസ്തകം ഞാൻ വായിച്ചുപോകുമ്പോൾ എന്റെ വിചാരം പുസ്തകത്തിലുള്ള കാര്യഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമായിരിക്കുകയും, അതിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നിമിത്തം സ്വീകാര്യമായതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അല്ലാത്തതിനെ വെള്ളിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു ഞാൻ ഒരു പ്രസംഗം കേൾക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രാസംഗികന്റെ മോടിയും പാടിയും മിരട്ടും നിമിത്തം ആയാളുടെ അഭിപ്രായസാധുത്വത്തെ ആലോചിക്കുന്നതിനു സമയം കിട്ടാതെ ഭ്രമിച്ചുപലതെ തുളിച്ചുപിടിച്ചുവശമാകുന്നതിന് എളുപ്പമുണ്ട്. ആയതിനാൽ പ്രസംഗശാലകളെ അപേക്ഷിച്ച് വായനശാലകളാണ് ഉൽകൃഷ്ടതയായതു എന്നു വരാവുന്നതാണ്. എങ്ങിനെയായാലും പ്രസംഗശാലകളും, വായനശാലകളും, അന്യോഭിപ്രായപ്രകടനപദ്ധതിയായ മനുഷ്യജാതിയുടെ ഉയച്ചയിൽ അത്ഭുതം സഹായകാരികളാകുന്നവരാണ്. ആത്മികജീവിതാഭിവൃദ്ധിവിഷയമായാലും, സമാഗ്ഗകാര്യമായാലും കേവലം ലൗകികപ്രസാദമായാലും, അഭിപ്രായ അന്യോന്യം കൈമറുന്നതു അഭിവൃദ്ധിഹേതുവാകുന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചു തീരൂ. അതുകൊണ്ടാണ് അയിരൂർ യാക്കോബായ യുവജനസംഘംവകയായ ഈ വായനശാലയുടെ പ്രാരംഭകാലാവസരത്തെ ഒരു സുമംഗളാവസരമായി നാം ഗണിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ വായനശാലയെ സംബന്ധിച്ച കായപ്പേരും ധനപ്രയം മുതലായവ സഹിക്കുന്നവരെ നാം അനുകരണീയന്മാരായി ചോദിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വായനശാലകൾ സുറിയാനിസമുദായം സംബന്ധിച്ച ഈ ഒന്നുമാത്രമല്ല. നാനാപ്രദേശങ്ങളിൽ വായനശാലകളെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവർക്കു വേണ്ട ഗുണദോഷങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനും പ്രാപാരമാഗ്ഗങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും മറ്റു നാനാപ്രകാരങ്ങളിൽ വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിനും സുറിയാനിവിദ്യാർത്ഥിസമുദായം ചുമതലപ്പെടണമെന്നു ഏതൊ പ്രാർത്ഥന.

(തുടരും)

സുറിയാനി സമുദായം.

൧൨൨

സുറിയാനി മഹാജനസഭയുടെ സാമൂഹ്യ സമ്മേളനത്തിൽ
കേ. കേ. തോമ്മാസ് ബി. എ. അവർകൾ
വായിച്ചതു.

ലോകചരിത്രത്തിൽ എന്നേക്കും അതിന്റെ ഫലം നിലനില്ക്കത്തക്ക ഒരു സംഭവമാണല്ലോ യൂറോപ്പിലെ നവീകരണമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന മതരീതി. ഈ സംഭവത്തിൽ ലോകത്തിൽ അനേകങ്ങളായ ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രബലതയും എന്തുവേണ്ടും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസം സ്വല്പമെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള ഭിന്നതകളും ക്ഷയിപ്പാക്കുകളും ഓരോകാലത്തു മൂന്നുണ്ടായി വരുന്ന സത്ഗുണങ്ങളെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഢതയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വലുതാവിനും ദൈവകൃപയാൽ ഭരിച്ചപ്പെടുമെന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ വേർപരിയുന്നവരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ തിന്മയായിട്ടുള്ളവയെ തൃപ്തികയും നമ്മിൽ കുറവുള്ള സ്കീരോത്സാഹം യോജ്യത മുതലായ സത്ഗുണങ്ങൾ അവരിൽ പ്രത്യേകം ജ്വലിച്ചുകാണുന്നപക്ഷം അന്യനതിക്കു കാരണങ്ങളായ ഈ ലക്ഷണങ്ങളെ മാത്രം നമ്മുടെ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനു സഹികരിക്കയും അത്രെ വേണ്ടതു. നമ്മുടെ കർത്താവു നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ നിന്റെ അയക്ക്കാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്ന മത്തായി ൧൯ ലും ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയും തന്റെ അയക്ക്കാരനെ ദേവിക്കയും ചെല്ലാൻ അവൻ അസത്യം പറയുന്നു എന്നു ശു: യോഹന്നാൻ ൧൯. ൨൦. ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ എന്നും അന്യർ നിങ്ങളോടു ഏതുവിധം വർത്തിക്കേണമെന്നു നിങ്ങൾ ജ്വരിക്കുന്നുവോ അതിൻപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവരോടും ചെല്ലിൻ എന്നുമുള്ള മഹത്തരങ്ങളായ പ്രമാണങ്ങളെ നാം ചെറുപ്പം മുതൽ കേട്ടുവരികുന്നു. അഹി, സാപം മോധൺ എന്നും ആത്മേ പശ്യേന സപത്രസമം പശ്യനിയോജ്ജ്വന: സഖം വായകി വാദുർഖ സയോഗീപരമോ മന: ഇത്യാദികളായ അസംഖ്യം സമാഗ്നപ്രമാണങ്ങളും ഹൃദിസ്സുമാകിയിരിക്കുന്നു നാം ആളുകളെ അല്ല ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ മാത്രം ദേവിക്കയും എന്നും എപ്പോഴും നാം ഉത്തമമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പാഥയിൽ അവരും മനസ്സാലെ വന്നുചേരപാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ശീലങ്ങളെയും ഐശ്വര്യ മാർഗ്ഗങ്ങളെയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു അവരുടെ വിസ്മയത്തിനു പാത്രമാക്കുന്നതിനാൽ സ്നേഹത്തോടെ അവരെ ആശയിൽ ആകർഷിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അന്യസമുദായംഗങ്ങളോടു നമുക്കു സ്പർധയല്ല വേണ്ടതു. അവരിൽ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ നന്മയുണ്ടോ എന്നുനോക്കി ആ നന്മയിൽ ഉപരിതപം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു ന്യായമായ വിധത്തിൽ യത്നിക്കയാണു ഉത്തമം. നമ്മുടെ ഓരോ സമുദായവും ഈ നിയമം അനുസരിച്ചു അഹമഹമികയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ നാം ഭയന്നതൃത്ത പ്രാപികയും നമ്മുടെ ജാതി അന്യന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത്യന്തം ശ്രേഷ്ഠമാകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇനിയും നമ്മുടെ സമുദായംഗങ്ങൾ സാമൂഹ്യാഭിപ്രായപ്പെടേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നും അവരുടെ കർത്തവ്യം അഭിനന്ദനങ്ങളായ ഏതെല്ലാം പ്രമാണങ്ങളിൽ ഭരിച്ചപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും വിചിന്തനം ചെയ്യാം. ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ സ്വപ്രകാരം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു തങ്ങൾക്കുതന്നെ പ്രശസ്തിയും ഭയന്നതൃവും ഉണ്ടായിട്ടു ആവിധത്തിൽ അവരവർ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനാകുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ സമൂഹത്തിലും അതിലെ അംഗങ്ങൾ അവരും അനുസരിക്കേണ്ടവയായ അനേകം നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടു. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്വഭാവത്തിനനുസരിച്ചു തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശനിവൃത്തി വരുത്തുന്നതിനു സമൂഹത്തിന്റെ മേൽ പറയപ്പെട്ട ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടതാണ്. സാമൂഹ്യാഭിപ്രായപ്പെട്ട വിപരീതമാകാതെ ഓരോ അംഗവും പ്രവൃത്തിക്കുന്ന അളവോളമെ അവ

രുടെ പ്രവൃത്തിയെ സമുദായം അനുവദിക്കുകയുള്ളു. അതിനാൽ ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും പ്രവൃത്തി സമൂഹത്തിനു ദോഷകരമായിരുന്നു കൂടാത്തതുകൊണ്ട്. ലോകത്തിലെ സകല പ്രവൃത്തികളും നടത്തുന്നത് അംഗത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥത്തെ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന സേവ്യയും സമൂഹക്ഷേമത്തിനായുള്ള ശക്തികളും കൂടിയാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ സാധാരണയായി സേവ്യതയെന്നയാണു അന്യന്മാരെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി തങ്ങൾക്കുതന്നെ ഗുണമുണ്ടാക്കി തീർക്കുന്നത്. അതിനാൽ പ്രായേണ സേവ്യയും ജഗൽക്ഷേമവും തമ്മിൽ ശത്രുക്കളാണെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു. അതിനാൽ ഓരോരുത്തരും പ്രവേശിക്കേണ്ടതായ പനമാവു സേവ്യയുടെയും ജഗൽക്ഷേമത്തിന്റെയും ശക്തികളെ ശരിയായി സംയമനം ചെയ്യേണ്ടതുകൊണ്ടു ആ ദിവ്യമായ പനമാവു തന്നെയാണു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിലാണു സാക്ഷാൽ സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും.

ആത്മ പരിത്യാഗം. ആത്മത്വാനന്തര വിപരീതമായ വിധത്തിൽ ചെയ്യുക. എന്നാൽ രണ്ടിനെയും കൂടാതെ യോഗക്ഷേമത്തെ മാത്രം കരുതിപ്പോകുന്നതും സാധാരണ പല സമയങ്ങളിലും കാണാറുണ്ടല്ലോ. ഇതു ഒരു നന്മയാണെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസം പലർക്കുമുള്ളതിനാൽ ഈ ആപത്തിൽ വീഴുന്നതിനു അധികം എളുപ്പമുള്ളതാണു. ഇതു ഒരു കുറ്റമായും സാധാരണമാകു കാണുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി ഓരോരുത്തരും യോഗക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു തങ്ങളുടെ ആയുസ്സിനെ ചിലവഴിക്കുന്നതിനും സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗം പരിപൂർണ്ണമായി ചെയ്യുന്നതിനും ആരംഭിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അംഗങ്ങളും സമുദായവും വേഗംതന്നെ ഇല്ലാതാകുന്നതായിട്ടായിരിക്കും അനുഭവം. മുഴുവനായി സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിനു ഭാഗ്യവും ശക്തിയുള്ളവർ സമുദായത്തിൽ വളരെ കുറവുണ്ടല്ലോ അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ഏറ്റവും വിശേഷം തന്നെ. അതിനാൽ “അതിസർവ്വ വജ്ജിയേൽ എന്ന പ്രമാണം പോലെ മദ്ധ്യ പാഥയെ സ്വീകരിച്ചു അനുവർത്തിക്കുവാണു യോഗക്ഷേമമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു കർത്തവ്യം. “പ്രകാരാന്തരേണ പറയുമ്പോൾ ജഗൽക്ഷേമത്തിനു വിരോധമില്ലാത്തവണ്ണം സ്വാർത്ഥത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതു ധർമ്മമായി നാം കണക്കിടണമെന്നും അതിനു വേണ്ടിത്തോളം സേവ്യാനിഗ്രഹം ചെയ്യാത്താൽ നാം കുറ്റകാരാണെന്നും അതിലധികമായ സേവ്യാനിഗ്രഹം പരോപകാരാർത്ഥമായി ഭവിച്ചാൽ അതു ഏറ്റവും ശുദ്ധമാണെന്നുമാണു മേൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം.

നാം തമ്മിൽതന്നെയും അന്യ സമുദായങ്ങളേപ്പോലും വർത്തിക്കേണ്ടതു ഏതുവിധത്തിലാണെന്നു മേൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇനിയും നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കു വിപ്ലവങ്ങളായിരിക്കുന്നവയായി സാമൂഹ്യമായ വല്ല ആചാരങ്ങളോ ഇപ്പോൾ സമുദായ നേതാക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ പതിയാതെ കിടക്കുന്ന വല്ല സംഗതികളോ ഉണ്ടോ എന്നും പര്യാലോചിക്കാം. നമ്മുടെ സമുദായം ആവശ്യംപോലെതന്നെത്താൻ പരിഷ്കരിക്കത്തക്ക സമിതിയിലാണു ഇരിക്കുന്നതെന്നു നാം കച്ചവടത്തിൽ നിന്നു കൃഷിയിലേക്കും അദ്ധ്യാത്മത്തിൽനിന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു നിഷ്പ്രയാസേന പരിണമിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകാവുന്നതാണു. ലോകത്തിൽ സമുദായങ്ങളെ ഉൽകർഷണ പ്രാപിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളെന്നും യഥാസ്ഥിതിസമുദായങ്ങളെന്നും വിഭജിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ സമുദായം ആദ്യത്തെ തരത്തിൽ ആണു ചേർക്കേണ്ടതു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽ സാഹചര്യം കൊണ്ടോ സംസ്കാരംകൊണ്ടോ യഥാസ്ഥിതിസമുദായത്തിന്റെ വല്ല നടപടികളോ ചടങ്ങുകളോ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു തൽസമുദായ വർദ്ധനവിനെ തടുക്കുന്നതാണു. (ഐൽ.പി.൧) എന്നു വേറായ ഒരുതരം മത്സ്യം കടൽതീരങ്ങളിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരാറുണ്ടു. ചെറുപ്രായത്തിൽ അന്യജന്മകളിൽനിന്നു ഉപദ്രവത്തെ തടുപ്പാൻ ഉറച്ചു കക്കാ അതിനെ മുട്ടിയാണിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ പ്രായം കഴിയുമ്പോൾ അതിനു കക്കാ ആവശ്യമില്ലാതെ വരികയും അതിന്റെ വളർച്ചയെ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ജന്മകൾക്കും പ്രായപൂർത്തിയാകുമ്പോൾ നുരുപയോഗങ്ങളായിരിക്കാവുന്നതു പോലെതന്നെയാണു നമ്മുടെ അനേക നടപടികളും. ഇവ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധിവസിച്ചുവരുന്ന ഹിന്ദുജാതികളിൽനിന്നു പകർത്തിയിട്ടുള്ളവയാണു. ഇവയിൽ ചിലതു ആരംഭത്തിൽ ഏറ്റവും ഉപയോഗകരമായവയാണു.

യിരുന്നാലും സമുദായത്തിൽ അവസരം നൽകി ഉണ്ടാകുന്നതിനോടുകൂടി ഇവയും അനാവശ്യങ്ങളും അനന്തരങ്ങളുമായി പരിണമിക്കുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ബാല്യവിവാഹം സ്ത്രീധനം വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അമിതവ്യയം മുതലായവ ആരംഭത്തിൽ ഏറെയും ഗുണപ്രദങ്ങൾ ആയതല്ലെന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ പ്രായേണ ഉപദ്രവകരങ്ങളും സാമൂഹ്യാഭിപ്രായത്തിന്റെ തടയുന്നവയുമായിത്തീർന്നു ഇരിക്കുന്നു. ഇവയെ തീരെ നശിപ്പിക്കണമെന്നല്ല ഇവിടെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും മേൽച്ചേർച്ചയ്ക്കും ഇവയെ ദേവപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളത്. അതും ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കി ചട്ടപ്രകാരം സകലരെയും ബന്ധിക്കണമെന്നു ഭരതദൂതർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയില്ല. ഇവയും ക്രമേണ തന്നെത്താൻ ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നതിനനുവദിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലതു. അതിനാൽ പരിഷ്കാരം സകലവും ഉടൻതന്നെ ബലാൽ നടത്തേണമെന്നു അത്യന്തപരിഷ്കാരികൾക്കുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഇവിടെയും സഹതാപം തോന്നുന്നില്ല. ഇവയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലതും പറയുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയെ സാമാജികന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിലേക്കു ഇവിടെ ആകർഷിക്കു മാത്രം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

ഇനിയും നമ്മുടെ ഐഹികമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കുതക്കതായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാം. ആദ്യമായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ പതിയുന്നത് ഇപ്പോൾ ഈക്കോൺമിക്സിൽ എന്നല്ല നമ്മുടെ സമുദായം ഉള്ള ജടങ്ങളിലെല്ലാം സർവ്വവ്യാപനമായിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ വേണ്ടുംവണ്ണം ഇല്ലാതിരുന്ന ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി സമുദായം തന്നെ ഒരു മാതൃകാപാഠശാല സ്ഥാപിക്കുകയും അതിൽനിന്നു അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉൽഭവിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ളതാണ്. ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാലയങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് പോലെ തന്നെ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയുടെ പ്രചാരത്തിലും ഒരു പുതിയ ചുരുക്കം മുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന വർദ്ധനവും ആലോചിക്കുന്നതായാൽ എം. ഡി. സിജനാരിയുടെയും മറ്റ് പത്രത്തിന്റെയും ആരംഭമുമാണു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനം എന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന ഘട്ടം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കുള്ള ഭ്രമം വർദ്ധിച്ചു നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഗുണത്തിനു പകരം ദോഷമുണ്ടായേക്കുമൊ എന്നു സംശയിക്കത്തക്ക സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ തരത്തിലുള്ള ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു മാത്രം വരും കാലങ്ങളിൽ വലിയ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാൻ പാടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി എന്തുവേണ്ടും ദ്രവ്യവ്യയം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭൂതമാകേണ്ട സംഗതിയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം മറ്റെന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയ്ക്കു കൂടെ പണം കരുതാതിരിക്കുന്നതും അതും അത്യാപത്തുതന്നെ. അതിനാൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അധികമായ അഭിരുചി നമുക്കു നന്മയായി പരിണമിക്കുമൊ ഇല്ലയൊ എന്നു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു കൂടാതെ നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു അവരുടെ ദേശം വിട്ടു അന്യദിക്കിൽ പോകുന്നതിനുള്ള വൈമനസ്സും ഈ ലോകത്തിൽ സമരണീയം തന്നെ. ബലമായിലൊ തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലൊ ചയിനായിലൊ ബി. ഏ. ക്കു ധാരാളം ചിലയുണ്ടെങ്കിലും അവിടെ പോകുന്നതിനു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വളരെ വേഗം ചുരുക്കം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ ഇംഗ്ലീഷു ഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു അതിൽ സ്വല്പമെങ്കിലും പരിചയമില്ലാതിരിക്കുന്നതു നന്നല്ലായ്കയാലും ആ ഭാഷ മറ്റെന്തെങ്കിലും ജ്ഞാനങ്ങളുടെ ദ്വാരപാലകത്വം വഹിക്കുന്നതിനാലും മറ്റിടകൃഷ്ണൻ ക്ലാസ്സവരെ എങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചു മറ്റു കലകളിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണു വേണ്ടതു. ധാരാളം ധനവും സമയവും ഉള്ളവർ മാത്രം പലർക്കും നിരപയോഗങ്ങളായി പരിണമിക്കാവുന്ന ബി. ഏ. എം. ഏ. ക്കും പഠിക്കട്ടെ.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അതിൽ പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗം സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നൽകേണ്ടതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നടത്തപ്പെട്ട പോരുന്ന ബാലികാ പാഠശാലകളിൽ ലഭ്യമാകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കു അത്ര അനുകൂലമല്ലെന്നു ഉപയോഗപ്രദമൊ ആയിത്തീർന്നു ഇടയില്ല. ഈ ശാലകളിൽ പ്രായേണ ബാലികാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പകരം ബാലവിദ്യാഭ്യാസം നൽകപ്പെടുന്നതും കഴിഞ്ഞു ആദ്യമായി മനോരമ പത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കഴ്സ

വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിൽ വിവരിക്കുന്ന

നായിക വാസമവമായുള്ളതിൽ കുറെ കടന്ന പത്നത്തിലാണെന്നിരുന്നാലും ജൂട്ടി
 ഷുവിദ്യാലാസം ചെന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കുള്ള ദോഷങ്ങളെ മാത്രം സ്വല്പമായ അതിശ
 യോക്തിയോടുകൂടി പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ ആത്ത
 രം വിദ്യാലാസം നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കു ഗുണപ്രദമാണോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടി
 യിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ വിദ്യാലാസത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ജനത ക്രിസ്തീയ
 വകുപ്പുകളെക്കാളും നായന്മാരെക്കാളും നാം ഏതയും അധോഗതിയിൽ ആണെന്നു
 കണക്കെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു ഇതുവരെ
 ഒരുത്തരും മരിക്കു പോലും ജയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ജതിനെ നല്ലവണ്ണം വെളി
 പ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ കുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി തിരുവല്ലാ തിരുമൂല
 വിലാസവും ഇനിയും എത്രനാൾ കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ സ്ഥാപകനാൽ ഉദ്ദേ
 ശികപ്പെട്ട വിധത്തിൽ പഠിതപം നടക്കുന്ന ഒരു പാഠശാല ആകുമെന്നു നിശ്ചി
 യിച്ചുകൂടാ. ആദികാലങ്ങൾ മുതൽക്കു നമ്മുടെ സമുദായത്തിലെ വിദ്യാലാസം എ
 നല്ല മറ്റൊരു സംഗതിയും സഭയിലെ വൈദികന്മാരാൽ ആണു നടത്തപ്പെട്ടിട്ടു
 ള്ളതു. അതിനാൽ ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ഈ കാര്യത്തിലും നമ്മുടെ സഭ പ്ര
 വേശിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ മാതൃകാപാഠശാലകൾ വടക്കും തെക്കുമായി സ്ഥാപിക്കു
 ന്നതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. റോമാകാക്കും സി. എം. ഏസ്സുകാക്കും ഉദ്യോഗാ നവീ
 കരണകാക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്കീതിക്കു നമുക്കും ബാലികാമഠങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ട
 തു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടമെന്നി
 ല്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ ഇടയിൽ വ്യവഹാരഭ്രമം അത്യധികമാണെന്നുള്ളതും നമ്മുടെ അ
 ധോഗതിക്കു ഒരു കാരണമായിട്ടാണു അന്യന്മാർ പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതു. ഇതു നമു
 ക്കു പ്രത്യേകിച്ചുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നുവരികി
 ലും ഈ ദോഷാരോപണം വാസ്തവം തന്നെ എന്നുള്ളതും അവിതർക്കിതമാണു. ലോ
 കത്തിലുള്ള മറ്റു പഴയ സമുദായങ്ങളെപോലെ തന്നെ നാമും നമ്മുടെ സ്വന്ത വ
 ക്കുണിനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം സമാധിയുള്ളവരും അന്യ വകുപ്പുകാർ ഹീനന്മാരാണു
 ന്നു അഭിപ്രായമുള്ളവരും ആകയാലും എല്ലാവരും കൂടി ഒരുമിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്ന
 ഒരു സ്ഥാപനം നമ്മുടെ ഇടയിൽ പരമ്പരയാതെന്നു ജ്ഞാതത്തിനാലുമാണു ദി
 വസവുമെന്നവണ്ണം വേറെ വേറെ ഭിന്നസമുദായങ്ങളായി പോകുന്നതിനു നമ്മുടെ
 ആളുകൾക്കു സഹജമായി ആഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നതു. ഓരോരുത്തർ സ്വാതന്ത്ര്യ ബു
 ദ്ധിയുള്ളവരായാലും അവനവനും പ്രാധാന്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഹരത്തകയണ്ണം
 യോഗക്ഷേമത്തെ കുരുതാതെ നാം പ്രവൃത്തിച്ചുപോരുന്നതാലുമാണു ഇതിനു ഇ
 ടയായതു. ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നാലും വ്യവഹാരഭ്രമത്തിന്റെ
 ദോഷങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു നാം എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു. നമ്മുടെ
 സഭയുടെയും യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്തീയസഭകളുടെയും ആരംഭകാലങ്ങളിൽ നടന്നി
 രുന്നവണ്ണം ഓരോ ഇടവകയിലും യോഗ്യന്മാരും വിവേകികളുമെന്നു പറകെ സമ്മ
 തമുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ മൂപ്പന്മാരെ ഇടവകത്തോടും തിരഞ്ഞെടുക്കയും അതിനെ
 നമ്മുടെ അസോസിയേഷൻ കമ്മിറ്റിയും പ്രസിഡണ്ടും അംഗീകരിക്കയും ജവ
 രെ അതാതിടവകകളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള കേസുകളെ കഴിയുമെങ്കിൽ സമാധാനമാ
 യി തീർപ്പു ചെയ്യുന്നതിനധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. ഇവരുടെ വിധിയിൽ
 തൃപ്തിയില്ലാതെ വരുന്നവർ മാത്രമേ സ്കാർ കമ്മീറ്റികളിൽ കേസുനു പോകുന്ന
 തിന്നുവദികപ്പെടാവൂ. ഇങ്ങിനെ ആയാൽ ബലവത്തായ സഭാജ്ഞാപ്രദാലം
 രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്നതിനിടയാകയും അതിനു ശക്തി വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മൂ
 പന്മാരുടെ വാധികൾക്കും ബലമുണ്ടാകയും ചെയ്യും. ഇതിനു ക്രി: ൧൦൦൦. മാണ്ടി
 നിപ്പറം യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സഭാസംബന്ധമായ കോടതികൾ ഉണ്ടായി
 രുന്നു. ദോഷം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ഇവർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരാകയാലും അ
 സോസിയേഷൻ കമ്മിറ്റികാരാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരാകയാലും വീശ്വസ് കാം.
 ഓരോ ക്ലീപുനമയങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഇവർതന്നെത്താൻ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുകൊള്ളേ
 ണ്ടതുമാണു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം കാവ്യരുടെ അടുക്കൽ നമ്മുടെ ത
 ക്കങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിനു പോകേണ്ട നിബ്ബന്ധവും അതിൽ നിന്നുള്ള ധനവ്യയവും
 ഇല്ലാതെയാകുന്നതാണു.

(തുടരും)

കുടുംബയോഗങ്ങളുടെ ആവശ്യകത.

(എം. പി. വർഗ്ഗീ)

തുടർച്ച.

നമ്മുടെ കുടുംബപ്പേരു അഭേദമായി നില നിൽത്തിരിക്കാൻ പോരുന്ന ആവശ്യമുണ്ടെന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികളിൽ നിന്നു തെളിവാകുന്നു. എങ്കിൽ കുടുംബയോഗങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയെ താങ്ങുന്ന പല ന്യായങ്ങളും ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവായി വിചാരിക്കണം. എങ്കിലും ചരിത്രസംബന്ധമായ ഗുണം മാത്രം ഒരു നവീന എഴുപ്പാടനു കാണമായ നിന്നാൽപോരാ. വേറെ വല്ല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടോ എന്നു നമുക്ക് ആലോചിക്കാം. അതിനു മുമ്പായി കുടുംബയോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അമേരിക്കയിലുള്ളവർക്കും ഒരുത്തന്റെ മുതലിനു അയാളുടെ പുത്രന്മാർ തുല്യാവകാശികളായി രീതിയുണ്ട്. ഇവർ പിതാവിന്റെ മരണശേഷം അതിനു മുമ്പായിത്തന്നെയോ ഭാഗം ചെയ്തു വെച്ചോ പാർക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പാർത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഇവർ തമ്മിൽ രക്തബന്ധം എന്നെന്നല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലാതെ അകന്നുകുന്നുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ വര തെ ഇവർ തമ്മിൽ ശാശ്വതമായ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു കുടുംബയോഗങ്ങൾ ഏല്പെടുത്തണം. കണ്ടത്തിൽ കുടുംബകാർ ചെയ്ത മാതിരി പൊതുവായി ഒരംശം മാറ്റിവയ്ക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രിയപ്പെട്ട സമ്പത്തും തുടങ്ങിയവയെല്ലാം യോഗത്തിൽ ചേർന്ന് അവരുടെ വരവിൽ ഒരംശം യോഗത്തിലേക്കു കൊടുക്കണം. യോഗകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ ചിലരെ ചുമതലപ്പെടുത്തണം. അവരെ നിശ്ചിതകാലങ്ങളിൽ മാറ്റിനിൽക്കണം. യോഗകാര്യങ്ങൾ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം നടത്തണം. യോഗസ്ഥാതു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം പോലെ വിനിയോഗിക്കണം. ഇതാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കുടുംബയോഗങ്ങളുടെ ഏകദേശമായ സ്വരൂപം.

ഈ തരം യോഗങ്ങൾക്കൊണ്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടാകാൻണ്ടു്. ഒന്നാമതായി ഞാൻ മൗൻ പഠത്തപ്രകാരം ഒരു കുടുംബത്താലെ അംഗങ്ങൾ ഭാഗം നിമിത്തം എത്രതന്നെ അകന്നുപോയാലും അവരും അവരുടെ സന്തതികളും തമ്മിൽ ശാശ്വതമായ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ ബന്ധം നിമിത്തം ഇവരുടെ സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുകയും കൂടുകൂടെ സംസ്കൃതിയും അഭിപ്രായങ്ങൾ അന്വേഷ്യം പകരുന്നതിനും സാധനീയാകയും ചെയ്യുന്നു. എത്രയൊ പഴയ കുടുംബങ്ങളുടെ മില ശാഖകൾ രീരെ ക്ഷയിച്ചു കഴുപ്പെടുത്തതായി നാം കാണുന്നു. ഇതിലധികം കഷ്ടമായ ഒരു കാഴ്ച ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയണം.

ഇതു തരകാരെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു കുടുംബയോഗങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ സവിഷയത്തിലും കുടുംബയോഗങ്ങൾക്കു പലതും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ പണ്ടുള്ളവരുടെ കുട്ടികൾ പഠിക്കുകയില്ല. പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു പണമില്ല. എന്നിങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ കണ്ടുപറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികൾക്കു അവരുടെ കുടുംബയോഗത്തിൽ നിന്നു ധന സഹായം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇതുകൂടാതെ ഓരോ ശാഖയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അടിയന്തിരങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കും യോഗത്തിൽ നിന്നു സഹായിക്കാവുന്നതാണ്. പൊതുക്കാര്യങ്ങൾക്കു ഏതെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യണമെന്നു വരുമ്പോൾ അതു ഓരോരുത്തർ ചെയ്യുന്നതിന്നുപകരം യോഗത്തിൽനിന്നു ചെയ്യുന്നത് എല്ലാം കൊണ്ടും വെടിപ്പാ എളുപ്പവും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. അഥവാ അനന്തരം സഹായം ചെയ്യണമെന്നില്ലെന്നാണ് ഏറിയകൂറും അഭിപ്രായമെങ്കിൽ മെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നതിനും യോഗത്തിൽ പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. കുടുംബയോഗങ്ങൾ ഉള്ള കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു കാലക്രമേണ പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ നടത്താൻ താല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ സമുദായക്കാര്യങ്ങൾ മേന്മയോടുകൂടി ഭംഗിയായി നടക്കുന്നില്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. കുടുംബയോഗങ്ങൾ നടത്തി പീഠിക്കുമ്പോൾ പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പമേറിയം രൂപപ്പെടുത്തി നടത്തുകൊണ്ടുപോവാൻ എത്രത്തോളം പ്രയാസമുണ്ടെന്നു എല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യമായി തുടങ്ങുന്നതും അങ്ങനെ സമുദായ ഭാരവാഹികൾ ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്ന പഴിയ്ക്കു കുറവു വരുന്നതുമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ അനേക നന്മകൾ കുടുംബയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടു നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്നുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതുകൾ യോഗത്തിന്നു ഓരോരുത്തർ ഏഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾക്കു ഏതെങ്കിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും ഇന്നവധത്തിലേ നിയമാ ഉണ്ടാകാവൂ എന്നു കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ഞാൻ കരുതിട്ടില്ലാത്തതിനാലും ഇതു ഭാഗം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

പ്രമാണകാര്യങ്ങൾക്കു കൈക്കൊണ്ടു കേരളത്തിൽ ഉദ്ദേശം നാല്പതിനായിരം സുറിയാനി വീടുകൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ മുപ്പതിനായിരവും അറബുവായിക്കു സമീപമുള്ളവയെല്ലാം ക്രൈസ്തവരുടെ വീടുകളാണെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചു കുടുംബയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയെന്നതു അസംഭവമാണ്. ബാക്കി പത്തായിരം വീടുകൾ കഴിമുട്ട് വീടുകളെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇതിൽ നാലും അഞ്ചു വീടുകളെന്നു കുടുംബയോഗങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതായാൽ ഉദ്ദേശം രണ്ടായിരം സുറിയാനി കുടുംബയോഗങ്ങൾക്കു മലങ്കര മസ്ജിദു എന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ന്നു. ഈ രണ്ടായിരം യോഗങ്ങളും ശരിയായി വേല ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നാൽ സമുദായത്തെ വളരെ ഉയർത്തുന്നതിന്നു ഇതുകൂടാൽ സാധ്യമാകുന്നതാണ്. സമുദായത്തെ പൊതുവെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമെ, അതാത് ഇടവകകളിൽ ഇതുകൂടെ ശക്തി കൂട്ടേണ പ്രാപിച്ചു ഇടവകകളുടെ ശരിയായ ഭരണത്തിന്നു ഇതുകൾ കാരണമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്.

കന്ദത്തിൽ കുടുംബയോഗത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മെക്കര ആദ്യമായുണ്ടായ കുടുംബയോഗം ഇതുതന്നെയെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പരേതനായ ഹെൻരി സു മിഷിനിയവർക്കുളുടെ ഉത്സാഹത്താലാണ് ഇപ്രകാരമൊരു യോഗം ഉണ്ടായെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ഇദ്ദേഹം നമ്മുടെ സമുദായാഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള അനേകം പ്രധാന സംഗതികളിൽ ഒന്നായി ഈ യോഗത്തെയും വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ യോഗസ്വത്തുകൾക്കു വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരുന്നതായി ഞാനു അറിയുന്നു. ആ കുടുംബത്തിലെ അനേകം ആളുകൾക്കു ഈ യോഗം മൂലം നല്ല തൊഴിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. തുല്യമായിരുന്ന മറ്റു ഭാഗസ്വത്തുകൾക്കു ഈ യോഗസ്വത്തു വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. നാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ച പല തൊഴിലുകളും ഈ യോഗത്തിൽ നിന്നു നടത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ അനേക വിധത്തിൽ അനുകരണീയമായ കണ്ടത്തിൽ കുടുംബയോഗകമ്പനിയുടെ ആരംഭവും അതിന്റെ തൽക്കാല നിലയും എന്തെന്നു മഹാജനങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടാൽ കുടുംബയോഗങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അവർക്കു യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

മഹാജനങ്ങളേ! ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഞാൻ വിസ്മരിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും വിചാരിച്ചാൽ എളുപ്പത്തിൽ ആരംഭിക്കാവുന്ന ഒരു ചെറിയ സംഗതിയിലേക്കു മാത്രമാണു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചത്. പ്രഥമ ദിനത്തിൽ ഇതു ചെയ്യുന്നതു തോന്നാമെങ്കിലും ഇതു വളരെ വികസിക്കാൻ ഏതുമുട്ടു ഒന്നാണെന്നു നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമ്മ വയ്ക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. പതിനായിരം വലിയ കാര്യങ്ങൾ പാഞ്ഞുപയ്ക്കുന്നതിൽ നല്ലതു ഒരു ചെറിയ കാര്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ പൊതുയോഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു ഉത്സാഹിക്കണമെന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥം നിമിത്തം പല വലിയ സമുദായകാര്യങ്ങളും നടത്താൻ ഇടവരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യം സ്വാർത്ഥത്തിന്നു വിപരീതമല്ലാത്തതിനാൽ ഇതു നടത്താതിരിക്ക

ന്നതിന്നു ആ ഒരു സമധാനവും പാധാനില്ല. ഈ ഉപന്യാസത്തെ ക്ഷമയോടെ ചേട്ടതിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വമായി നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

താരകാധിപരുടെ വക്രബുദ്ധിപ്പകൾ.

(തുടർച്ച)

താരകാധിപർ ആലപ്പുഴ ചെല്ലമ്പോഴെല്ലാം (പു. ൪, ല. ൧൧, പുറം ൨൦൩) മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിന്റെ വീട്ടിലും പോകു പതിവാണു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു വാസ്തവമാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “കുംഭം ൨൨.൦൩൯ എന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയ ഉടൻ വന്നതൊഴിച്ചു മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആലപ്പുഴെ വന്നതായി എന്നു കറിയുണ്ടു. അതിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം എന്റെ വീട്ടിൽ വരികയും ഒരിക്കൽ വരാതിരിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുതു. ആലപ്പുഴയുള്ള എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഒരു ദിവസം എന്നോടു മിസ്റ്റർ ദാനിയേൽ ഇന്നു വന്നിരുന്നല്ലോ കണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ വന്നതു ഞാനറിഞ്ഞുവെങ്കിലും കണ്ടുവെങ്കിലും എന്നു ഞാൻ അവരോടു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെയാണു അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴെ വന്നാറെ ഒരിക്കൽ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞതു. അതിനാൽ ആലപ്പുഴ വരുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ വീട്ടിലും വരിക പരിവാണു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കളവാണു.” മേൽ താരകാധിപർ സാദാ കള്ളം പറയുന്നതല്ലെന്നു ഇങ്ങനെ വേണം പറയാൻ. ആലപ്പുഴ വന്നതിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും ഒരിക്കൽ ചെല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു എല്ലാജ്യോഷം ചെല്ലുക പതിവാണു എന്നായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മ എന്നു സമധാനം പറയരുതൊ? പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ വാചകം കൂടി ഒന്നു നോക്കണം. ആലപ്പുഴ ചെല്ലമ്പോഴെല്ലാം എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു സംശയത്തിൽ നിന്നൊ ഓർമ്മയിൽ നിന്നൊ അല്ല പൂർണ്ണ അറിവിൽ നിന്നുമാണു എന്നു വായനക്കാർ ധരിക്കാൻതക്ക വിധത്തിൽ നിശ്ചയവാചകത്തിൽ ആണു നിങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. ഈ കള്ളം നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു മറ്റൊരു വക്രബുദ്ധിയുടെ ഫലമായിട്ടാണു. കുംഭം ൨൨.൦൩൯-യോ ൨൧.൦൩൯-യോ മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസു അയച്ചു എഴുത്തു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുകയും ൨൧.൦൩൯-തന്നെ തിരുവല്ലാനിന്നു തിരിച്ചു ൨൨.൦൩൯ മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിന്റെ വീട്ടിൽ നിങ്ങൾ എത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിനുമുമ്പു ഒരവസരത്തിൽ ഇതിലും നിസ്സാരമായ സംഗതിക്കു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കോടയത്തിന്നു പോയ നിങ്ങൾ മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയ ഉടൻ ആലപ്പുഴെ വന്നതു ഈ സംഗതിക്കു പറ്റുവതെന്ന് പതിവനുസരിച്ചു മാത്രമാണു എന്നു വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കണം എന്നു നിങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടു അതിനാൽ അത്രെ നിങ്ങൾ ഈ കള്ളം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. ഇപ്രകാരം വായനക്കാരെ തെറ്റി ധരിപ്പിക്കണം എന്നുള്ള ശ്രമം ഈ സംഗതിയിൽ നിങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ ഏകാമത്തെ വക്രബുദ്ധിയാണു.

കൂടാതെ കഴിഞ്ഞ മീനമാസത്തിലെ ഇടവകപ്പത്രികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ എം. എൻ. ഓ.യുടെ ലേഖനത്തിൽ നിന്നു “ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുവാണു” എന്നു ആദ്യം പ്രസമാവിച്ച ശേഷം ഇപ്പോൾ ചെമ്പു തെളിഞ്ഞപ്പോൾ എം. എൻ. ഒ. നിങ്ങൾതന്നെയാണെന്നു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു മേടത്തിലെ താരകയിൽ സമധാനം പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു എന്നു ആദ്യം പറഞ്ഞിരുന്നതു കള്ളമാണു എന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മേൽ താരകാധിപർ സാദാ ഇപ്രകാരം എട്ടു വക്രബുദ്ധിപ്പകൾ, രണ്ടു കള്ളം പറച്ചിൽ, ഒരു വഞ്ചന, ഒരു ദൈവഭയം എന്നിങ്ങനെ സഭയെ നശിപ്പിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു കുറ്റങ്ങൾ മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസുമാരുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലമായി നിങ്ങൾ പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നതായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വായ

നകാൽ എന്നെ തെറ്റി ധരിക്കരുതെ. അനാവശ്യമായ വാശികൊണ്ടു ഞാൻ താരകാധിപരെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. റിക്കാട്ടുകളാൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തെളിയുന്നവയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഇനിക്കു പൂർണ്ണവിശ്വാസമുള്ളവയും ആയ കുറ്റങ്ങൾ ആണു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ചുമത്തുന്നത്. ഇതിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കുറ്റങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ ഓർമ്മക്കുറവുകൊണ്ടു വന്നതായിരിക്കും എന്നു വിചാരിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ താരകാധിപരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കു കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോൽവിയെ തട്ടുകാൻവേണ്ടി മനഃപൂർവ്വമായി പ്രവർത്തിച്ചവയാണു ഈ കുറ്റങ്ങൾ എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. കാര്യങ്ങൾക്കു സമാധാനം പറയാതെ ഒടുവളരെ വാരികെടി പറഞ്ഞു കാര്യമായ ഭാഗത്തെ തന്റെ വാചകങ്ങളുടെ അടിയിൽ മുകി ജടംപച്ച അധികം എഴുതിയും വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന്നോ സമാർപ്പത്തിന്നോ പോലും ചേരാത്ത അസഭ്യങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും പറഞ്ഞു ജയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നാണ് ആഗ്രഹമെന്നു മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിന്റെ എഴുത്തുകൾക്കു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. താൻതന്നെ സാക്ഷിയായി വിളിച്ച മാസ്റ്റർ സാക്ഷികാരൻ സത്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ തനിക്കുതന്നെ പറയുകയാൽ ഇനിയും അസഭ്യം പറഞ്ഞു ജയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ച യോഗ്യപുരുഷന്റെ സമാർപ്പനകത്തെയും ആഴം ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും കണ്ടു തന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അതുപോലെയുള്ള അസഭ്യങ്ങളും മറ്റും നിങ്ങൾ ഈ ലേഖനത്തിനു സമാധാനം പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പറയുമെന്നു ഏകീകരിയാം. പക്ഷേ എന്റെ ഈ ദോഷാരോപണങ്ങൾക്കു കൂടെ ശരിയായ സമാധാനം ഇല്ലാ എങ്കിൽ അങ്ങനെ സമ്മതികണം എന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെയും പിന്നെയും അസഭ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ ജീവിതവും സമാർപ്പനകത്തെയും ഒന്നിന്നൊന്നു നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയേ ഉള്ളൂ.

അല്ലയോ നവീകരണ സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളിൽ നിഷ്പക്ഷവാദികളും ദൈവഭക്തായുള്ളവരും ആയവർ താരകാധിപരുടെ ഈ വക ക്രിത്രിമ പ്രവൃത്തികളെ പറ്റി മനഃപൂർവ്വമായി ക്ലേശിക്കുന്നു എന്നു ഇനികുറിയാം. നിങ്ങൾ സുവിശേഷതലരന്മാരും സത്യക്രിസ്ത്യാനികളും എന്നു ഓരോ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചവരെന്നു മിസ്സസ്സി നികൾസൺ, മസ്സർ മെക്കുബൽ മുതലായ മദാമ്മമാർക്കും മറ്റും നിങ്ങളുടെ നാവായ പത്രം നടത്തുന്ന പുരുഷൻ ഇപ്രകാരമുള്ള ആൾ ആണു എന്നു അറിയുമ്പോൾ അഭിപ്രായത്തെ ദുഃഖവും ആശ്ചര്യവും അവർക്കുണ്ടാകുമെന്നു ഇനികുറിയാം. പക്ഷേ ഈ വക പേറ്റിറ്റിക്കൾ സമുദായത്തിൽ ഉള്ളവരെ അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ നിന്നു മറച്ചുവെക്കുകയോമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ടാ. അവർ വെളികിറങ്ങി കടിപിടി കൂടി അവർക്കു ലഭിക്കാനുള്ളതു മുഴുവൻ ലഭിച്ചല്ലാതെ അടങ്ങുകയില്ല. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സംസർഗ്ഗവും മൂലം നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന കേടുകൾ അവർക്കു നിയങ്ങളാണു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ഏതായാലും ഇടവകപ്രതീകപത്രാധിപരെ കുറ്റം പറഞ്ഞ മഹാന്റെ യോഗ്യതകൾ ഇത്രവേഗം വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവം മഹാദൈവംതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി സംബന്ധിച്ചു ഇനിയും വളരെ പറയാനുണ്ടു അവ ഇനിയും ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

എം. മത്തായി.

തിരുവനന്തപുരം സുറിയാനിപ്പള്ളിയുടെ
 ഫർമാ-ലെ റിപ്പോർട്ട്.

തിരുവനന്തപുരം സുറിയാനിപ്പള്ളിയുടെ പ്രതിഷ്ഠാപനം മുതൽക്കു മുപ്പത്തൊമ്പതാം പ്രസ്തുത സംവത്സരം, ഈ പള്ളിക്കു ദൈവകാര്യവും നിമിത്തംപോതുവേ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതായി കടന്നുപോയിരിക്കുന്നതിനാൽ, നാം ആദ്യമായി

ത്തന്നെ നന്ദിനിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്നു നേറ്റാതം ചെയ്യേണ്ടി
 യിരിക്കുന്നു. ഒരു ഹിന്ദുനഗരമായ ഈ തിരുവനന്തപുരത്തു ഈ സുറിയാനിപ്പള്ളിയെ
 ജന്മത്തോളം അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന കൃപാപൂർണ്ണനായ ദൈവം മേലും
 തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നമ്മുടെമേൽ ചൊരിയുമെന്നു ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ആ
 ര്ത്ഥികാര്യങ്ങളിൽ നാം ഉണ്ടാകേണ്ടവരായിരിപ്പാൻ നാം അധികമായി കടപ്പെട്ടി
 രിക്കുന്നു.

പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ മൂന്നു പൊതുയോഗങ്ങളും പൂർത്തമകരം ൨൭.ാം തീ
 യതി ഞായറാഴ്ചനടന്ന കമ്മട്ടി യോഗം കൂടെ ചേർത്തു നാലു കമ്മട്ടി യോഗങ്ങളും
 നടന്നിട്ടുണ്ടു. ഓരോ യോഗങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങളിൽ പലതു നടപ്പി
 ൽ വന്നും പലതു നടപ്പിൽ വരാതെയും ഇരിക്കുന്നു. പള്ളിമുതൽക്കെട്ടിലേക്കു രൂപാ
 അടപ്പാൻള്ള മുൻ കൈകാരമാരോടു പ്രാമിസറിനോടും പള്ളിബല്ലാവിൽ താമ
 സിക്കുന്ന രോമസദൈക് അവർക്കുളോടു വാടകച്ചീട്ടും എഴുതി വാങ്ങണമെന്നുള്ള
 നിശ്ചയങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ഒന്നും നടന്നിട്ടില്ല. ചാലയിൽ മിസ്റ്റർ ജോഷ്വയിൽനി
 ന്നു വരവേണ്ടും കഴിപ്പണം, രൂപാ അഞ്ചു ഇനിയും മുതൽ വന്നിട്ടില്ല. ദിവ്യശ്രീ
 പി. റി. ഗീവറുഗീസു ചെയ്യാശ്ശൻ അവർക്കു ഏം. എ. പാസായതിന്റെ അനു
 മോദനരൂപമായി ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു
 ഇതേവരെ സഫല പരിശ്രമം നടന്നില്ല. മിസ്റ്റർ ഇടിക്കു പള്ളിപ്പുറയിടത്തിൽ
 പട്ടിരിക്കുന്ന ബംഗ്ലാവു വില കൊടുത്തു ഒഴിപ്പിക്കുന്ന സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു,
 മിസ്റ്റർ കേ. വി. കുഞ്ചൻ, അവർസീയർ പുരയ്ക്കു ഉദ്ദേശ വില കണ്ടു കണ്ടു കറി
 ചു വികാരി അവർക്കുളെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈ പള്ളിയുടെ ആരംഭം മുതൽക്കുളെ ഒ
 രു ചരിത്രം എഴുതിത്തീരേണ്ടതാണെന്നുള്ള നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു രേഖകൾ സ
 വാദിക്കാനായി കൈകാരൻ കോട്ടയത്തും മറ്റുമുള്ള ഏതാനുംപേർക്കു എഴുത്തുക
 ൾ അയച്ചെങ്കിലും, വന്യ ദിവ്യശ്രീ വലിയ പെരുപ്പസ റമ്പാശ്ശൻ അവർക്കു ഒഴി
 കെ ആരും തന്നെ മറുപടി അയച്ചു തരാഞ്ഞതിനാൽ, ചരിത്രരൂപമായി ഒന്നും
 എഴുതുന്നതിന്നു സാധിച്ചിട്ടില്ല. റമ്പാശ്ശൻ അവർക്കു അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നത്, പ
 ല്ളിപണിയുടെ ആരംഭകാലത്തെ പണത്തിന്റെ വരവു ചിലവുകൾക്കുളെ ഒരു ക
 ണകാണ്: അതു പള്ളി റിക്കാട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. മണിമാളിക സംബന്ധിച്ചു
 മിസ്റ്റർ ജ. ജേ. ജാൺ അവർക്കുളെ സംഭാവനകൊണ്ടു ഏറക്കുറയ പന്ത്രൂപാ
 ചിലവു ചെയ്തു ഒരു പ്രാരംഭം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. പസാരം വകയിൽ അടപ്പാൻണ്ടാ
 യിരുന്ന പപ്പ രൂപായ്ക്കു മിസ്റ്റർ ചാക്കോ വൈദ്യനോടു പ്രാമിസറിനോടു രാജി
 യിരിക്കുന്നു. ഹാട്ടൽ മാറേജർ മിസ്റ്റർ ജോൺ അടപ്പാൻണ്ടായിരുന്ന പസാര
 പ്പണം, രൂപാ പന്ത്രണ്ടിൽ, പത്തു വസ്തുചെയ്തിട്ടുണ്ടു. പള്ളിമുറിയിൽ താമസിക്ക
 ന്നു ആളുകളോടു വാടക വാങ്ങണമെന്നുള്ള നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു. ആ
 റ്റിസ്റ്റ് മിസ്റ്റർ ജാൺ തരാൻണ്ടായിരുന്ന വാടകക്കുടിശ്ശികയിൽ, രൂപാ നാലുതു ത
 ന്നിട്ടുണ്ടു. അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്ന ബംഗ്ലാവിൽ ഇപ്പോൾ താമസിച്ചുപോരുന്ന
 മിസ്റ്റർ രോമസ ദൈക് പ്രതിമാസം വാടകനാലു രൂപാ അടയ്ക്കുന്നു. ജ്ഞാനസ്സാ
 നകല്ല സമാപിക്കുകയുണ്ടായി. പള്ളികാര്യം സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ എഴുതി സൂ
 ക്ഷിക്കുന്നതിനായി സബ് സ്ക്രിപ്ഷൻ പുസ്തകം, പള്ളിയിൽ വരവു പുസ്തകം,
 വീട്ടുവാടകപ്പുസ്തകം, പിടിയരിപ്പുസ്തകം, മാസാന്ത്യകണക്കു പുസ്തകം, വർഷാന്ത്യ
 ത്തിരട്ട പുസ്തകം, യോഗ നടപടിപ്പുസ്തകം, ശമ്പളരസീതു പുസ്തകം, സമാഹര
 ണമസപത്തു ലിസ്തു പുസ്തകം, എന്നിതുകൾ കൈകാരനും, ബപ്റ്റിസ്റ്റ് മറജിസ്ട്രർ,
 വിവാഹമറജിസ്ട്രർ, മരണമറജിസ്ട്രർ, എന്നിതുകൾ വികാരിയും കൈയ്യേറ്റു എഴു
 തി സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു.

ഒരു പള്ളിയുടെ ഒരു വർഷത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ വിശേഷസംഭവമായി ഏട
 പ്പികപ്പെടത്തക യാതൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകാനിടയില്ലാത്തതാണല്ലോ. സാധാര
 ണ ഞായറാഴ്ചകളിലും മറ്റുമുള്ള ശുശ്രൂഷകൾ കൂടാതെ ഒരു സുറിയാനിപ്പള്ളി
 യിൽ പതിവു പോലെ വരുന്ന നോയമ്പു വീട്ടുക ഹാശായുടെ ആഴ്ച മുതലായവ
 സുറിയാനി സഭ ചട്ടപ്രകാരം നടക്കേണ്ട എല്ലാവിധ ആചാരങ്ങളോടും അനുഷ്ഠാ
 നങ്ങളോടും കൂടെ ജവിടെ പ്രസ്തുതവർഷത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ടു.

ഈ പള്ളിയുടെ പ്രതിഷ്ഠാപനം സംബന്ധിച്ചു കൊടുത്ത മാർഗ്ഗീയ ധർമ്മദായകരെ പെരുമാൾ ദിവസമായ മേടമാസം ൨൪-ാം നാൾ മിസ്റ്റർ ജി. ജേ. ജോൺ, മിസ്റ്റർ സി. ജെ. കുഞ്ചൻ, മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാണി, മിസ്റ്റർ കെ. പി. കുഞ്ചൻ എന്നിവരുടെ പണയമതലയിലും ഇടവകക്കാരായ എല്ലാവരുടെയും ഉത്സാഹംകൊണ്ടും ഈ പ്രാവശ്യം സവിശേഷം മംഗളമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി.

ഈ പള്ളിയുടെ ആരംഭം മുതൽ പള്ളികാഴ്ചത്തിൽ നിഷ്പെക്ഷമായ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്ന പള്ളിശിപായി ജോസഫിന്റെ മരണം ഒരു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നു പള്ളിപക മാസപ്പിരിവു പുസ്തകംകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷമാവുന്നതാണ്. പ്രതിമാസം ൨൦- രൂപയിൽ അധികം പിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന രീതിയ്ക്കു കുന്നിലാസം മുതൽ പെട്ടെന്നു ഒരു അധഃപതനം ഉണ്ടായി കാണുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം ശിപായി ജോസഫിന്റെ മരണമാണെന്നു നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടാം.

വികാരി അബ്രഹാം കത്തനാരവർക്കളുടെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹം നിമിത്തം സാമാന്യം ഭംഗിയായി നടന്നുവരുന്ന സണ്ടെസ്കൂൾ പഠിതം പ്രസ്തുത വർഷത്തിലും നടന്നിട്ടുണ്ടു. ഏകദേശം അമ്പതു കുട്ടികളെ മൂന്നു ക്ലാസുകളായി വിഭാഗിപ്പിച്ചു പഠിതം നടത്തിവരുന്നു. ഈ സണ്ടെസ്കൂൾ പഠിതം സംബന്ധിച്ചു കാണിക്കുന്ന ഉത്സാഹം നിമിത്തം വികാരി അവർക്കുളോടും, അദ്ദേഹത്തിനു സഹായകാരികളായിരുന്ന മിസ്റ്റർ പി. പി. ജോൺ ബി. എ. അവർക്കുളോടും ബ്ലാൻസ് ഫോസ് സ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ കെ. റി. കോര അവർക്കുളോടും ഇടവകക്കാർ കൃതജ്ഞരായിരിപ്പാനുള്ളതാണ്. ഫൻററൽ സണ്ടെസ്കൂൾ ക്ലാസിൽ ചേർന്നു പഠിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ൧൭ രൂപയോളം പിരിച്ചെടുത്തു ദിവ്യശ്രീ. പുത്തൻ വട്ടിൽ യാക്കോബു കത്തനാർ അവർക്കുളുടെ അഗ്രാസനാധിപത്യത്തിൽ ഒരു നമ്മാനം ഉണ്ടായതിന്റെയും പ്രധാനഭാരവാഹി ദിവ്യശ്രീ അബ്രഹാം കത്തനാർ അവർക്കുതന്നെ ആയിരുന്നു.

പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ വെ ജനനസ്സാനങ്ങളും, ദേശകുറി വാങ്ങി അനുജ്ഞ വകകളിൽ പച്ച നടത്തിയ രണ്ടുപ്രകാരം ചിലവാരങ്ങളും, അഞ്ചു മരണങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ടു.

൧൯൦൭-മാണ്ടത്തേക്കുള്ള വർഷാന്ത്യ തിരട്ടി ഇതോടൊന്നിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ രൂപാ ൮൪൯. ൭. ൨. മുതൽ വന്നിട്ടുണ്ടു. ഇത്രയും വലിയ ഒരു സംഖ്യ മുറു ഒരു വർഷത്തിലേകിലും ഈ ഇടവകയിൽനിന്നു ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ഈ പള്ളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ കാംക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും നന്മോടെ പ്രദമായിട്ടുള്ളതു ആണു. നിർവ്വണ്ണമായി പള്ളിക്കു പണം വരേണ്ട പന്ധനം വകയിൽ ഈ വർഷത്തിൽ മൂന്നാണ്ടിനെ അപേക്ഷിച്ചു നൂറു രൂപയോളം കുറവുണ്ടെങ്കിലും ആകെയുള്ള വരവു അധികമായി നില്ക്കുന്നതിനാൽ, ഇടവകക്കാർ പള്ളിക്കു ചെല്ലേണ്ട പണം മുറുപോലെ കൊടുത്തുപോരുന്നതെന്നു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി കൃതജ്ഞതാർത്ഥ്യം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പന്ധനം, ഭണ്ഡാരം, പിടിയരി എന്നിവ ഒഴിച്ചു എല്ലാ ജനങ്ങളിലും വരവു അധികപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. പള്ളി പുരയിടത്തിന്റെ കീഴുകേ അറ്റത്തുള്ള ബംഗ്ലാവിന്റെ വാടക വകയായിത്തന്നെ നൂറു രൂപയോളം കാണുന്നതു അതിൽ ഇപ്പോൾ സമീരതാമസകാരനായ മിസ്റ്റർ തോമ്മസ റൈട്ടർ പ്രതിമാസം നന്നാലു രൂപാ വാടക തരുന്നതുകൊണ്ടും മൂന്നു താമസിച്ചിരുന്ന ആട്ടിസ്റ്റ് മിസ്റ്റർ ജോൺ തരാനുള്ളവകയിൽ ൪൦ രൂപാ ഒന്നായിത്തന്നുകൊണ്ടുമാണു. പള്ളിമുറിയിൽ താമസത്തിന്നു വരുന്ന ആളുകളോടു വാടക ഈടാക്കണമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തെ ഉറപ്പിതപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു പൊതുയോഗം ചെയ്തു തീർച്ച അനുസരിച്ചു, വന്നിരിക്കുന്ന ൧൬ രൂപാ ൨൨- ൪-യും പുരകുദാശവകയായി വന്നിരിക്കുന്ന നിസ്സാരമല്ലാത്ത സംഖ്യയും ഈ വർഷം പുതിയ ജനങ്ങളാണ്. ചിലവു വകയിലും പുതിയ ജനങ്ങൾ പലതുണ്ടു. പുസ്തകം മുതലായവ എന്നു കാണുന്നതു പള്ളികാഴ്ചക്കു ഏഴതി നൂക്കിക്കുന്നതിന്നു സബ്സ്ക്രിപ്ഷൻ പുസ്തകം മുതലായവ വാങ്ങിയതിന്റെ വിലയാണു. ൨൭ രൂപയിൽ കവിയായെ ചിലവു ചെയ്തു ജനനസ്സാനകളു സമാപിക്കണമെന്നു പൊതുയോഗം ചെയ്തു

122

യുരുന്ന ആജ്ഞ, ഓവർസൂർമാരായ മിസ്റ്റർ സി. ജെ. മാണി, മിസ്റ്റർ കെ. സി. കുർൻ എന്നിവരുടെ സഹായം നിമിത്തം ൨൨ രൂപാകൊണ്ടു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു. കെട്ടിമേച്ചിൽ വകയ്ക്കു കഴിഞ്ഞവർഷം ൨൦ രൂപായോളമെ ചിലവു ആയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും ബംഗ്ലാപു കേടുപോക്കുന്നവകയ്ക്കു ഈ വർഷം ൪൦ രൂപയിൽ താഴെയാളം ചിലവായി കാണുന്നതു, പള്ളിപ്പുരയിടത്തിൽ കിഴക്കേ അറ്റത്തുള്ള ബംഗ്ലാപു, പള്ളിപ്പുരയിടം, പള്ളിമുറി എന്നിതുകളിൽ അമ്പത്തഞ്ചു രൂപാ വിശേഷാൽ ചിലവു ചെയ്തു വേലകൾ നടത്തണമെന്നു കമ്മട്ടി അനുവദിക്കാൻ ഇടയായതുകൊണ്ടാണു പള്ളിശിപായി ആയിരുന്ന ജോസഫിൻറെ ശവമടക്കു സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ ചിലവുകളും പള്ളിസ്ഥത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തികേണ്ടതാണു, എന്നു കമ്മട്ടി ചെയ്തു ഒരു നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു ഒമ്പതു രൂപാ വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു. ശവമടം മുതലായവ പതിവുപോലെ ധനുമാസം അവസാനം കൊടുത്തു തീർത്തിരിക്കുന്നു. കുഴിപ്പണം, കുബ്ബാനപ്പണം മുതലായവയിൽ പള്ളിക്കു വരാനുള്ള നർശരൂപാ ക്രമം ചേർത്തു രൂ. ൨൪൩. ൧൭. ൩. പ്രസ്തുത വർഷം മിച്ചമായിട്ടുണ്ടു.

ഈ പള്ളി ചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യ ശാഖ്യാത ആണ്ടായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന കുഴിഞ്ഞ ഞാമത്തെ വർഷം കുഴിഞ്ഞു, ഒരു പുതിയ പ്രാരംഭവർഷമായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട ഏകാമത്തേതായ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ട് വർഷം, നാനാപ്രകാരങ്ങളിൽ നമുക്കു ഒരു അനുഗ്രഹക രണ്ടാകിയ ബാവായും പുത്രനും ധൂമാദക്കുടിശായുമായ ത്രിയേക ദൈവത്തെ നാം മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്പന്മാരായ നമ്മെ ജന്മത്തോളം ശക്തന്മാരാകിയ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ, നമ്മുടെ ഇടവകയിന്മേൽ അധികമധികമായി വർഷിക്കുമെന്നു ആശിച്ചുകൊണ്ടും അതിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഈ റിപ്പോർട്ടിനെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(തുടരും)

എന്നു കൈകാരൻ

ഒ. എം. ചെറിയാൻ.

തൻകാൽ.

ഐഹികവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും വസ്തുക്കളെപ്പറ്റിയും, കാലാന്തരംകൊണ്ടു വിരക്തിയും രാമിക്കുവാനും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു അനുഭവശോചനമായ ഒന്നാണല്ലോ. ഈ തത്വം അനുസരിച്ചു കാലഭേദംകൊണ്ടും നമ്മുടെ പത്രികാവാചനകൾക്കും വല്ല വിരക്തിയും വൈമനസ്സുവാ ഉണ്ടായേകാവുന്നതാകയാൽ അവർക്കു നൂതനമായ അർത്ഥം ആഗ്രഹവും അഭിരുചിയും ഉണ്ടാകുവാൻ തക്കവണ്ണം പത്രികയുടെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടു.

ഇതിനു ആദ്യമായി ഇപ്പോഴത്തെ അക്ഷരം മാറി പുതിയ അക്ഷരം വാറ്റിക്കുന്നതിനും, കടലാസ്, ബൈൻഡ് മുതലായവ പൂർവ്വാധികം നന്നാക്കുന്നതിനും, മതസംബന്ധവും സാമൂഹ്യവുമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനു പ്രാപ്തിയും പാഠവുമുള്ള ചേവകന്മാരെ വളർപ്പിക്കുന്നതിനും, ആലോചിച്ചിരിക്കയാണു. എന്നാൽ ഈ ആഗ്രഹനിവൃത്തിക്കു പത്രിക വരികാരുടെ സഹായം ഈ അവസരത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു. സാധാരണ ഏതു കാൽത്തിന്നും ദ്രവ്യസഹായം ആവശ്യ

മാണല്ലോ. അതിനാൽ പത്രവരിയെപറ്റി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
 അയച്ചിട്ടുള്ള കല്പന അനുസരിച്ചും സമുദായോന്നതിയെ ആശ്ര
 ഫിച്ചും അവർക്കു അടയ്ക്കുവാനുള്ള പണം പിരിവുകാർ മൂലം
 അയച്ചതരണമെന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തി
 ന്നും സമുദായോന്നതിയായി ആകാംക്ഷയുള്ളവരോ ആയ ആളുക
 ൾ അം അവസരത്തിൽ സഹായിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

പത്രികമൂലം നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണ
 ഗണങ്ങൾ എന്തൊന്നുമാണെന്നു വിശേഷിച്ച് പറയണമെന്നല്ല
 ല്ലോ. സുറിയാനികാർ എന്ന നാമം പറയുന്നപോലും മടിയുണ്ടാ
 യിരുന്ന അനേക യുവാക്കൾക്കു് എത്ര മതസംബന്ധമായും മുമ്പാകെ
 തങ്ങളുടെ നാമം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ മതസംബന്ധ
 മായ വിശ്വാസപദേശങ്ങളുടെ നൈർമ്മല്യത്തെ സഭയെയും പ
 റയുന്നതിനും സുറിയാനി വിശ്വാസപദേശങ്ങൾ ഇതരമതസം
 ന്മാർ പറയുന്നപ്രകാരം മെന്യെങ്ങൾ അല്ലെന്നും വേദാന്തസര
 ണങ്ങൾ ആണെന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും മറ്റും പത്രികമൂലം ഇട
 യായിട്ടുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ സമുദായനേതാക്കൾക്കു് സമ്മതിക്കുന്ന
 കാര്യമാണു്. ഇതുസംബന്ധമായി നമ്മുടെ പത്രാധിപർ ഇ. എം.
 പിലിപ്പ് അവർക്കു് ചെയ്തിട്ടുള്ള അക്ഷീണ ശ്രമങ്ങളും താൻ
 പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള വൈഭവങ്ങളും യുക്തിവൈചിത്ര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധ
 നിയങ്ങൾ രഹസ്യമാണു്. എന്നാൽ മതസംബന്ധമായും മറ്റും പ
 ല കാര്യങ്ങൾ കാലാനുസൃതമായി പഠിക്കാനും ഗ്രഹിക്കാനും ഉണ്ടു്.
 പ്രസ്തുതവിഷയങ്ങളെപറ്റി ഉപന്യസിച്ചാൽ തക്ക പാഠവും
 പ്രാപ്തിയും ഉള്ള പല മാന്യന്മാർ നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉ
 ണ്ടെന്നുള്ളതു് സർവ്വ സമ്മതമാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ഗൌരവ
 വഹങ്ങളും സാരസംപൂർണ്ണങ്ങളുമായ തങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങൾ മൂ
 ലം മേലാൽ എങ്കിലും പത്രികയെ അലങ്കരിക്കേണമെന്നു് അപേ
 ക്ഷയുണ്ടു്.

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ചില മാന്യന്മാരോടു അഭിമുഖമായും
 എഴുത്തുമൂലവും ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ദിവ്യശ്രീ. ജോജ് ശെമ്മാശ്ശ
 ന് എം. എ. മെസെഷ്സ് എ. പിലിപ്പോസ് എം. എ. ബി.
 എൽ. ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി. എ. എൽ. റി. കേ. സി. ജോ
 ജ് ബി. എ. കേ. കേ. രോജസ് ബി. എ. പി. സി. പിലി
 പ് ബി. എ. കേ. സി. ചാക്കോരകൻ ബി. എ. എം. പി. വ
 ക്കി, സി. സി. പെരച്ചുസ് മുതലായവർ ലേഖനങ്ങൾ അയച്ചത
 രാമെന്നു സന്തോഷപൂർവ്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ
 ആരംഭമായി മിസ്റ്റർ ഒ. എം. ചെറിയാന്റെയും, മിസ്റ്റർ കേ.
 ശ്വേ. രോജസിന്റെയും, മിസ്റ്റർ എം. പി. വകിയുടെയും പ്രസ്താ

മാർഗ്ഗം കഴിഞ്ഞ പാത്രികമുതൽ പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മേൽ പറഞ്ഞ ജ്ഞാനസംപൂർണ്ണങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ പത്രികയിൽ മേൽകാൻ ഇടയായതിൽ സന്തോഷികയും ഇതൊരു ശുഭലക്ഷണമാണെന്നു വിചാരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച അഭിമുഖമായി പറവാൻ ഇനിക്കു ഇടയാകാത്തവരും മുഖത്തു പകം ഇല്ലാത്തവരുമായ എല്ലാ മാന്യന്മാരും ലേഖനങ്ങൾ അയച്ചു തരണമെന്നും ഇതുവരെയും പത്രിക വാങ്ങി വായിക്കാത്ത പല ശുശ്രൂഷാർത്ഥം നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു അറിയുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടെ ജ്യോതിഷവും സമുദായോന്നതിയ്ക്കു വേണ്ടിയും കൂടെ ആണെന്നറിഞ്ഞും ഇത്തരക്കാർ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടും മേലാൽ ഏകിലും പത്രിക വാങ്ങി വായിക്കണമെന്നും പത്രിക വരി അടയ്ക്കുന്നുകാര്യത്തിൽ ആരും ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കരുതെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ഉദ്യമങ്ങളും ഉദ്ദേശങ്ങളും തീരുസഭയുടെ ഉന്നതിക്കും ദൈവതിരുനാമമഹത്വത്തിനും ആയിതീരണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിരമിക്കുന്നു.

എന്നു മാന്യേജർ.

സൂചനകൾ.

ഒരു അറിയിപ്പു മുൻകൂടി വന്നിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ മേൽത്തുറവായതിനാൽ വികസി ജനാഭിന്റെ ചരിത്രപാണ്ഡിത്യം, പ്രതിവാദം, താരകയോടു ചില ലോഭങ്ങൾ, യൂദിന്റെ ഉദ്ദേശവും പ്രസംഗവും കൂടാതെയും മറ്റു പല ലേഖനങ്ങളും സമലച്ചരക്കത്താൽ മാറിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

“സഭാതാരക”യുടെ ഓരോ പ്രതി ഞങ്ങൾക്കു അയച്ചുതരികു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഇടവത്തിലെ താരക ഇതുവരെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. അയച്ചുതരാത്തതിന്റെ അഞ്ചുതരക്കാരെ കൂട്ടിമറക്കുകയോ കിട്ടാത്തതെന്നറിയുന്നില്ല. താരകയ്ക്കായി കാത്തിരുന്നു കിട്ടാതെ ആയപ്പോൾ വേറെ തിരക്കിപ്പിടിച്ചു ഒരു സ്റ്റേഡി ത്വറിൽനിന്നു താരകയുടെ ഒരു പ്രതി കിട്ടിയപ്പോൾ സമയം അതിക്രമിച്ചു പോയതിനാൽ പലതും ഈ പ്രാവശ്യത്തെ പത്രികയിൽ പറവാൻ കഴിയാതെ പോയതിൽ ഞങ്ങൾ വ്യസനിക്കുന്നു.

മേൽപ്പട്ടസമാനം—സമാനാരോഹണം പ്രമാണിച്ചു ഉൾശ്ലേയിലേക്കു പോയിരിക്കുന്ന വ. ദി. ശ്രീ. പൗലസ് റോമൻ അവർകളേയും ഗീവറുഗീസു റോമൻ അവർകളേയും വിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ മാസം ഫെബ്രുവരി ൧൦ നായൊഴിച്ചു സമാനാഭിഷേകം ചെയ്യിരിക്കുന്ന വിചാരം കമ്പിമൂലം അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കമ്പി വന്ന ഉടൻ കോടയത്തുള്ള പള്ളികളിൽ മണി അടിച്ചും വെടിവെച്ചും ഈ സന്തോഷവർത്തമാനം ബഹുജനത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും എല്ലാവരും കൂടി പ്രാർത്ഥന കഴികയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു. വാഴ്ചയെ വിവരിക്കുന്ന എഴുത്തു വരൻ സമയമായിട്ടില്ലെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ പട്ടണത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയ വിവരത്തിനു വിസ്മയമായ ഏഴുതുകൾ വന്നുവേണിട്ടുണ്ട്. ബട്ടററിൽ നിന്നു ജോപ്പാവരെ, കപ്പൽ മാർഗ്ഗമാണു ബാവാ എഴുന്നള്ളിയതെന്നും ജോപ്പായിൽവെച്ചു ഉൾശ്ലേയിലുള്ള എല്ലാ സഭകളിലും

ലേയും വൈദികശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെയും തുങ്കി ഗവൺമെന്റിന്റെയും പ്രതിനിധികളും യൂറോപ്പിലെ നാനാഗവൺമെന്റുകളുടെ കൺസലന്മാരും ഹാജരായി ബാവാ യെ ഏതിരേറ്റു എന്നും ആചാരവെടി വെച്ചു എന്നും മറ്റും എഴുത്തുകളാൽ അറിയുന്നു. നമ്മുടെ പുതിയ മേല്പട്ടകാരും മാർ കന്യാത്യാസു ബാവായും ഉടനെ ഒരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടുവെന്നറിയുന്നു.

താരകയിലെ നവീകരണ ചരിത്രമെഴുത്തുകാരനായ “വികാരി ജെനറാൾ” ചരിത്രസംബന്ധമായി പ്രകടിപ്പിച്ച പല മൌസ്സുങ്ങളെ പത്രിക ഒരികൽ ചൂണ്ടി കാണിച്ചപ്പോൾ അതിനു സമാധാനം പറവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു താരക പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. മാസം നാലാറു കഴിഞ്ഞിട്ടും സമാധാനം കാണുന്നില്ല. ഈ പ്രാവശ്യത്തെ നവീകരണ ചരിത്രത്തിൽ കാലം ചെയ്യു പാത്രീയകീസുബാവാ ൧൦൭൮-ാ മാണ്ടു നിരണത്തുവെച്ചു നടത്തിയ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശിശുക്കളുടെ ഒരു വണ്ണ കാണുന്നു. ബാവാ ൧൦൭൮-ൽ മലയാളത്തു വരികയും ൧൦൮൨-ൽ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു ൧൦൭൮-ൽ നിരണത്തുവെച്ചു നടത്തിയ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ശിശുക്കൾ സുറിയാനികാരെ ആരെയും അറിയിക്കാതെ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. “വെറി വെറുണ്ടു നൊന്മാത്രം” കാണിച്ചു പോയ ശിശുക്കളായിരിക്കും.

മിസ്റ്റർ എ. പീലിപ്പോസു എം. ഏ. ബി. എൽ അവർകളും താരകാധിപരും തമ്മിൽ നടന്ന വാദത്തിൽനിന്നും—താരകാധിപരുടെമേൽ മിസ്റ്റർ മത്തായി അവർകൾ വക്രബുദ്ധിയും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരൻ മിസ്റ്റർ മത്തായി ഗണനീയനാണെങ്കിൽ മാത്രമെ താരക ഇതിനു സമാധാനം പറകയുള്ളൂ എന്നു ശരിക്കുന്നു. ഒരാളെ ഗണനീയനെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള തോതു എന്നാണെന്നു പറഞ്ഞു തന്നിട്ടില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ഇവർ ഗവിലയാകാരുല്ലെ എന്നു പറഞ്ഞു! പ്രീശമേൽ മുതലായ കൂട്ടർ ആക്ഷേപിച്ചു. ന്യേസത്തിലെ ഒരു തച്ചുപണിക്കാരന്റെ മകനും ഗവിലയകുടലിലെ മീൻപിടുത്തുകാരും ഗണനീയന്മാർ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അഗണ്യങ്ങളാണെന്നു വിചാരിച്ചു പ്രീശന്മാരുടെ വക്രബുദ്ധിതന്നെയാണു താരകാധിപരും ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു.

മാമ്മൻ ഉപദേശിയും ചങ്ങനാശേരിക്കാരും—ഉപദേശിയും കൂടിയും ചങ്ങനാശേരി ചെന്നു നടത്തിയ ലഹളക്കേസു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കയാണല്ലോ. ചങ്ങനാശേരിക്കാർ കൈവെച്ചു ആത്മവരം കൊടുക്കാൻ പോയതിൽ അവർ കൈവെച്ചു ഗ്രഹിച്ചു വിട്ടുകയാണു ചെയ്യതു. കോടയത്തുവെച്ചു ആരോ ഒരു ഒരു കല്ലെറിഞ്ഞു വിധിനാളിൽ പ്രതിപകരം ചെയ്യാൻ മാമ്മൻ ചാക്കിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. ചങ്ങനാശേരിക്കാരുടെ കല്ലു പെറുകി കൂടിയതായി കേൾക്കുന്നില്ല. വിധിനാളിലേക്കു ചുമട്ടു അധികമായിപ്പോകുമെന്നു കരുതി ഇങ്ങോട്ടു പോയതാണോ എന്നു അറിയുന്നില്ല. ഏതായാലും ചങ്ങനാശേരിൽവെച്ചു ഒരു സംഗതി വെളിപ്പെട്ടു. കോടയത്തുകാരിൽ ആരോ എറിഞ്ഞു കല്ലു ന്യായവിധി ദിവസത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി എറിഞ്ഞ ആളിന്റെ ശകീനുനേരെ പ്രയോഗിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാമ്മൻ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവു പ്രവീക്രിയുടെ ആത്മാവാണെന്നു വെളിപ്പെട്ടു എങ്കിലും അതു ബഹുജനസമ്മതമായില്ല. ചങ്ങനാശേരിൽ വെച്ചു ഈ കൂട്ടർ പ്രതിക്രിയയുള്ള മോഹം ചെന്നു തെളിഞ്ഞു. ലഹള ഒന്നും കൂടാതെ അവിടെ നിന്നു മടങ്ങിപ്പോകും വഴിമദ്ധ്യെ വെച്ചു ഏകനായി ഒരു ചങ്ങനാശേരിക്കാരനെ കണ്ടപ്പോൾ പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാൻ ഇതു തരമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഉപദേശിമാരിൽ ചിലർ തന്നെ ആ സാധുവിന്റെ മേൽ കയ്യേറ്റം ചെയ്യുതാനു ലഹളയ്ക്കൊക്കെയും കരോണമെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗം അവിതർക്കിതമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ അഭക്തന്മാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു താരക ഒഴികഴിവു പറയുന്നു. അഭക്തന്മാരെ ഭക്തന്മാർ തടുത്തില്ലെന്നുള്ള കാര്യം കൂടെ ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാണു.